

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4T/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6420010298
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6420010298.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 4.5.2021, v trestnej veci proti obž. V. W. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.7.2019, takto

rozhodol:

Obžalovaný V. W. B., nar. XX.XX.XXXX v A. M., trvale bytom L. B. XXXX/XX, A. M.,

uznáva sa za vinného, že

v presne nezistenom čase od 1.6.2019 do 2.7.2019 z detskej izby bytu na Ul. Ludvíka B. č. XX, A. M., odcudzil osobný počítač pozostávajúci z 1 ks základná doska MSI B250M, 1 ks procesor i3-7350K, 3 ks pamäť RAM 4GB DDR4 Kingston, 1 ks hard disk 1TBWD10EZEX Blue 64 Mg, 1 ks grafická karta MSI GTX 1050 Ti 4 GT OC, 1 ks zdroj EVOLVEO 550W ATX tichý, 1 ks dvd mechanika LITE - On iHAS122, 1 ks monitor HP 27om, 1 ks Windows 7 64 bit SK, skrinka EVOLVEO RAY4, v hodnote 698,68 eur a záložný zdroj k počítaču v hodnote 186,80 eur, a následne tieto veci ukryl na doposiaľ neznámom mieste, čím vlastníkovi týchto vecí, poškodenému Q. A., spôsobil škodu odcudzením vo výške 885,48 eur,

t e d a

- si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.7.2019.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.7.2019 v spojení s § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Q. A., nar. XX.X.XXXX v D., t. č. bytom W. XXX, škodu vo výške 885,48 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodeného Q. A., nar. XX.X.XXXX v D., t. č. bytom W. XXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom podal dňa 5.6.2020 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. 1Pv 397/19/6613 zo dňa 4.6.2020 na obvineného V.. W. B., nar. XX.XX.XXXX v A., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.7.2019, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Žiar nad Hronom vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného V.. W. B.; výsluchom svedkov Q. A., B. A., V.. T. S. a Q. A.; prečítaním odborného vyjadrenia organizácie JHS, s.r.o. pod č. 23/2020, podľa § 268 ods. 2, 5 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný V.. W. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný. Vypovedal, že skutku sa nedopustil. Q. A. bol v tom období spätne priznaný invalidný dôchodok, ktorý mu bol vyplatený vo februári 2018. To je tá suma, o čo sa opiera, že za ňu to kúpil, čo nie je pravda. Q. A. mal v tom čase len minimálne príjmy - príspevky a výživné od otca. Boli na neho náklady, ktoré tieto príjmy presahovali, ako náklady na lieky, veci do školy, oblečenie, cestovanie do ZUŠ, ubytovanie, strava a iné. Tento tiež fajčil a nadmerne požíval alkohol. Kupovali sa mu značkové veci - mikiny, skateboard. Vždycky, keď sa mu niečo kupovalo napr. bicie za 700,-Eur, to bolo, že príde dôchodok a potom sa to vráti. Keď prišiel dôchodok asi vo februári, on celý ten dôchodok vrátil matke a splatil vlastne dlh, ktorý mal. Matka sama uvádza, že mu zobrala celý dôchodok, ktorý mu prišiel doplatený. On teda nemal vlastné peniaze, splatil dlh. Oni sa s Q. a jeho matkou bavili o tom, že sa kúpi počítač s tým, že ho bude splácať z prác, ktoré bude na tom počítači vykonávať. Najprv sa bavili o notebooku, ale sám im navrhol, že sa kúpi stolový počítač. Keďže Q. nemal žiadne peniaze, lebo splatil matke dlh, tak bola dohoda medzi Q., jeho matkou a ním, že keď začne zarábať, bude ho splácať a keď ho splatí potom si ho môže nechať. Je to bežná rodinná dohoda, o ktorej nie je žiaden zápis. Keď počítač kúpili, Q. A. aj začal na ňom pracovať, ale nesplatil z toho nič, ani cent. Ten dôchodok, ktorý dostal sa vôbec nedá spájať s počítačom, pretože z neho sa splatili iné dlhy. Q. ani jeho matka nikdy nespochybnili, že má počítač splácať. On teda počítač nikdy nevlastnil. Má za to, že počítač patril do BSM, keďže ho nadobudli počas manželstva. Bývalá manželka aj potvrdila v sms z novembra 2018, že jeho dlh v novembri 2018 bol už 2.000 eur. Ich manželstvo už bolo rozvedené tento rok vo februári. Manželia boli od roku 2013. Bývali spolu v jeho vlastnom byte. Keď sa Q. kupovali nejaké veci, tak on sa s matkou dohodol, že „veď z toho dôchodku to splatím“. Príjem z dôchodku Q. išiel normálne do rodiny, lebo v zmysle zákona sa má každý podieľať podľa svojich možností a schopností. Na otázku ako to bolo v období jún - júl 2019, kedy svedkovia tvrdili, že prišli do bytu a počítač sa tam nenachádzal, odpovedal, že oni tam prišli bez toho, aby bol doma. Počítač sa tam nachádzal, akurát bol v inej miestnosti, teda ho preniesol do inej miestnosti. Zdroj bol stále tam, kde mal byť, možno ak bol posunutý do iného kúta a oni si ho nevzali. Potom až zo spisu zistil, že bývalá manželka si nechala vystaviť dodací list, kde nechala počítač napísať na syna Q.. Ona bez jeho vedomia veci zakúpené z peňazí v BSM prepisovala na deti. Už vtedy vedela, že sa bude chcieť rozviesť, aby jej z vecí v BSM čo najviac zostalo. Na otázku kde sa momentálne nachádza ten počítač odpovedal, že stále na tom istom mieste v jeho byte. On ho ani nedokázal spustiť, lebo je zaheslovaný. Počítač považuje za súčasť BSM, tak sa nemohol dopustiť trestného činu krádeže. BSM nie je vysporiadané. On by poškodenému ten počítač, ktorý má v súčasnosti hodnotu asi 800,-Eur po tom trestnom oznámení aj dal, lenže bývalej manželke nešlo o to, aby dal počítač, ale išlo jej o to, aby na neho podala trestné oznámenie. V priebehu troch rokov na neho podala asi 30 oznámení o priestupkoch a trestných činoch. On podal na ňu jedno trestné oznámenie za týranie blízkej a zverenej osoby. Oni uviedli jeho do omylu, aby získali nejakú vec tým, že ho presvedčili, že to bude splácať, to bola dohoda. Je to podľa neho trestný čin podvodu. Na otázku kto kupoval ten počítač s príslušenstvom odpovedal, že manželka vtedy nechodila do práce, zobrala peniaze a šla ho fyzicky zobrať ona do obchodu. On bol vtedy v práci. Dodací list vystavili, lebo ona tam tvrdila, že dostala peniaze z úradu práce a potrebuje to na vyúčtovanie na úrad práce, preto to musí napísať na jeho meno. Od manželky si žiadal vyúčtovanie, nech mu pošle, keď jej Q. dal peniaze, načo to vlastne minula. Ona mu to aj poslala, je to i v spise a rozpis bol mailom poslaný vyšetrovateľke. Manželka od syna peniaze z dôchodku zobrala a potom mu poslala rozpis o tom ako ich minula a počítač tam nie je napísaný. Matka išla so synom priamo na poštu,

vzala mu peniaze a vložila na účet. Vtedy sa riešilo aj konanie o pozbavenie svojprávnosti, lebo Q. A. mal problémy s alkoholom, drogami a preto mu nechcela dávať peniaze. Keď prišli po tie veci v júli 2019, tak počítač im neodovzdal alebo ho nenašli, a to z dôvodu, že manželka asi pol roka predtým zobrala ich spoločné auto a nechala si ho. Napísané je na syna W.. Auto malo hodnotu 3.000,-Eur a jemu mal zostať počítač za 1.200,-Eur, tak to ešte bolo v jeho neprospech. On si len chránil svoj majetok, lebo mal obavu, že by to predali a peniaze minuli. On Q. A. nikdy nebránil na tom počítači pracovať. Navrhol mu, že keď chce, môže prísť a robiť si na ňom. Dokonca mu ponúkal ten zdroj. Ten si nikdy od neho nepýtali, však si ho môže zobrať. Na to mu bývalá manželka povedala, že bez počítača si ho nevezme. On chcel, nech mu podpíše, že si ten počítač berie, aby potom nezaprela existenciu tohto počítača, keď ho náhodou predá. Čo sa týka zdroja, je to vlastne prepäťová ochrana za 180,-Eur. To nikdy nespochyboval, že je to Q.. Vedel, že mu jeho otec dal na to peniaze. Zostala mu po nich plná izba vecí ani nevie čo všetko tam je. Ten zdroj tam ostal. Keby bol vedel, že budú takéto problémy kvôli počítaču, bol by im ho dal potom ako podali trestné oznámenie, ale tým by potenciálna trestnosť konania nezaničila, aj keď sa nedopustil ničoho nezákonného. Na otázku či nemal záujem uzavrieť zmluvu odpovedal, že na zmluvu by potreboval priznať chybu, ale on si chybu nepripúšťa. Nedopustil sa nezákonného konania, nebola to krádež. Počítač preniesol z izby do izby, lebo do tej izby zhromažďoval ich veci, pre ktoré si mali prísť a spoločné veci nechal inde, v inej miestnosti. To boli veci, čo sa budú deliť v BSM. Má pocit, keď sa ho oni pokúsili podviesť, že ho klamali. Odovzdal ako dôkaz vyšetrovateľovi dva telefonické hovory - nahrávky, kde presne popisal v ktorej minúte sa nachádza pasáž o tom, ako ho pred kúpou počítača manželka ubezpečila, že to bude splácať a po kúpe počítača - to bolo v priebehu 9 dní ho znova ubezpečila, že bude to splácať. Na otázku ako a komu mal splácať odpovedal, že mal to splácať z tých prác, ktoré bude na počítači robiť a mal to splácať im ako rodičom. Q. A. býval v jeho súkromnom byte, platil všetky náklady aj za neho. Poslal mu výšku jeho nákladov - s ním spojené náklady za to obdobie boli okolo 3.000,-Eur. V zápisnici o výsluchu svedkyne B. z XX. mája táto sama uviedla na otázku, či sa s ním dohodla o splácaní počítača, že je pravda, že mu to povedala. Aj Q. A. v zápisnici zo dňa 29.5.2020 na otázky odpovedal, že „ja som mu to len naoko sľúbil, že ten počítač splatím a to iba preto, že som chcel počítač od neho dostať...“. Teda zase ide o nejaký pokus ako ho podviesť. Aj v konaní sp. zn. 1T/110/2018 A. uvádzal, že počítač si postupne spláca. Na otázku či má nejaký doklad o tom, že na ten počítač poskytol nejaké peňažné prostriedky odpovedal, že nemá doklad. Počítač bol kupovaný Q. z peňazí v BSM, že keď si ho splatí, tak potom si ho môže nechať, lebo ho najviac potreboval k maturite a potom sa rátalo, že bude na ňom pracovať ako grafik. Na otázku či to teda kúpili jemu s určitou výhradou vlastníctva, že bude jeho až keď ho celý zaplatí, odpovedal, áno. Je to bežná vec v rodine. V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. XX Tr. por. hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný V. W. B. sa dopustil skutku, tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku a týmto konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.7.2019. Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.7.2019 sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu. Prisvojením veci sa na účely Trestného zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu a s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Cudzou vecou sa rozumie vec, ktorá nepatrí páchatelovi buď vôbec, alebo nepatrí výlučne jemu. Škoda malá je podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona škoda prevyšujúca sumu 266,-Eur. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin, ktorý má v prvom odseku charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona). Obžalovaný je zo spáchania činu usvedčovaný výpovedami svedkov, a to B. A., Q. A., čiastočne i Q. A. a V. T. S., ako aj listinnými dôkazmi. Svedkyňa B. A. pred súdom vypovedala, že je bývalou manželkou obžalovaného a matkou poškodeného Q. A.. Potvrdila, že čo týka finančných prostriedkov, ktoré boli použité na kúpu počítača, tak syn Q. mal priznaný Sociálnou poisťovňou invalidný dôchodok späťne aj za rok 2017, teda od doby jeho 18-tich rokov. Prišli mu finančné prostriedky v januári 2018 v sume okolo 1.900,-Eur. Peniaze prišli šekom. Ako študent nemal svoj účet, tak ich vložili na jej sporiaci účet. Syn v tom čase maturoval a pokazil sa mu notebook. Potreboval si urobiť prácu a bola taká prognóza, že by si mohol privyrábať ako grafik. Ešte im obžalovaný odporúčal, aby sa kúpil stolný počítač, lebo je výkonnejší ako notebook. Keď išli kúpiť počítač, tak najprv vybrali zálohu. V obchode im predajca p. S. odporučil, čo by mala zostava pre začínajúceho grafika obsahovať v takých rozumných cenách. Následne išli vybrať zvyšok peňazí, lebo sa niektoré sumy navýšili. Počítač si boli osobne prevziať so synom Q. na predajni. Potom, keď bol u svojho otca, ten mu dal ešte 300 euro

a z týchto peňazí si zakúpil záložný zdroj a nejaké svietiace ventilátory, USB, myš, klávesnicu, k čomu už nemá doklady. Nakoľko v ich spol. domácnosti nastala neznesiteľná situácia, bola donútená ujsť aj s chlapcami. Bolo to náhle dňa 1.6.2019. Potom sa chceli vrátiť po svoje veci, dopredu obžalovaného s tým oboznámili, teda on o tom vedel. Chcela si zobrať hlavne svoje veci a veci dieťaťa, pretože nemali nič. Keď prišli domov, tak nebol na tom mieste počítač a syn Q. sa z toho zrútil. Tak zobrali len veci pre dieťa a išli preč. Syn mal aj také drobné zákazky, potreboval odovzdať tieto práce, tak dosť ťažko to prežíval. Ona skúšala čokoľvek, aby mu obž. počítač vrátil. Predtým sa stala udalosť čo mal obžalovaný Q. zbiť (vedie sa v tejto veci konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/110/2018) a boli predvolaní vypovedať. Predtým obž. písal jej aj synovi, aj povedal, že vráti ten počítač podľa toho ako budú vypovedať na tom pojednávaní. Do dnešného dňa však počítač nevrátil. Pamätá si, že do bytu pre tieto veci si prišli v júli 2019 a vtedy zistili, že počítač tam nie je. Počítač bol pôvodne v detskej izbe Q. A. na stole. Videli tam len jej starý počítač, ktorý bol položený na stole namiesto toho. Záložný zdroj si tam nevšimli vôbec a nebola tam ani klávesnica, USB, optická myš. Na otázku či bola dohoda s obžalovaným, že keď budú synovi peniaze spätne vyplatené, že sa ako keby vrátia do domácnosti odpovedala, že to sa týkalo sady bicích, že to bude splácať. Situácia pred ich útekom bola veľmi zložitá. Musela pre obžalovaného vyrábať rôzne tabuľky a hlásiť kde minie každý cent. Nútil ju minúť všetky finančné prostriedky na domácnosť. V tom čase bola na predĺženej materskej. Otec syna Q. platil výživné 150 € na jej účet. Tiež mal syn príspevky na benzín. A pracovala na dennom stacionári na výpomoc cez úrad práce za 158 €. Syn Q. určite nedal financie z invalidného dôchodku do žiadneho BSM. Boli to jeho peniaze. On mal zdravotné problémy potom ako ho obžalovaný zbil. Kvôli úderu do hlavy podstúpil ďalšie dve operácie. Je pravda, že syn požil párkrát aj alkoholické nápoje. Nevedel hospodáriť a vyplynulo to aj z tej traumy po otrase mozgu. Počítač bol taká jediná vec, motivujúca, keď sa cítil lepšie, že mohol niečo robiť. Na otázku z koho iniciatívy bol vystavený pri kúpe počítača dodací list odpovedala, že dostali doklady pri kúpe počítača. Následne si vyžiadali kópie dokladov, lebo všetko zostalo v byte a do dnešného dňa sa k tomu nedostala. Predajca im dal dodací list automaticky, pretože ešte zvažovali príspevok z úradu práce a tam je potrebné, aby to bolo presne. Predtým takto syn dostal notebook. Muselo byť splnené kritérium 5 rokov, čo tu ale nebolo. Na otázku pokiaľ obžalovaný spomínal, že boli medzi nimi nejaké správy a komunikácia o splácaní, čoho sa to týkalo odpovedala, že skúšala čokoľvek urobiť, aby chlapcovi počítač vrátil. Keď bývali spolu v domácnosti, obžalovaný ju všade nahrával, dokázal aj celý deň za ňou chodiť s telefónom len aby mu povedala to čo si želal, alebo aby mu to napísala. Takže častokrát pod nátlakom, aby mala pokoj, aby bol kľud doma, aby ju prestal naháňať s mobilom, tak mu povedala čo len chce, aby dal pokoj. Na základe týchto okolností častokrát povedala áno, dobre len aby ju nechal na pokoji. Nebola však žiadna dohoda medzi ňou, manželom a Q., že peniaze zo Sociálnej poisťovne, teda invalidný dôchodok dá alebo daruje do BSM za to, že boli za neho uhrádzané nejaké náklady. V tom čase Q. ani nevedel, že mu priznajú invalidný dôchodok spätne. To sa dozvedeli až keď im prišlo rozhodnutie Sociálnej poisťovne v januári 2018. Dohoda bola kvôli sade bicích, ktoré kúpila synovi ona, že keď bude zarábať, tak jej ich bude postupne splácať. Otec Q. si riadne platil aj stále platí výživné po 150 € mesačne a keď syn niečo potreboval, ako napr. ten záložný zdroj, tak mu prispel. Na otázku obžalovaného či im niekedy navrhol, že si môžu prísť po zdroj resp. že ho donesie odpovedala, áno opakovane im navrhol, ale vždycky keď prišli, vždycky to stretnutie bolo zrušené a keď sa chceli dohodnúť, tak potom bolo tvrdené, že tam nesmú vstúpiť, že majú niekoho splnomocniť. Bolo to účelovo, lebo vždy keď prišli, bolo to nereálne. Obžalovaný najprv tvrdil, že je to uložené na bezpečnom mieste a potom začal špekulovať, že je to BSM-ko. Byt v Banskej Štiavnici je na liste vlastníctva vedený na W. B., avšak si ho zaobstarali spoločne pred uzavretím manželstva a na byt je spoločná hypotéka. Svedok poškodený Q. A. na hlavnom pojednávaní rovnako vypovedal, že predmetný počítač bol zakúpený z jeho invalidného dôchodku, ktorý mu bol spätne vyplatený. Je pravdou, že peniaze v tej dobe dával matke, lebo mal aj problémy s alkoholom a bolo to lepšie, ako keby to prepil. V tej dobe maturoval a dohodli sa, že kúpia počítač, lebo ho potreboval, nemal na čom urobiť maturitnú prácu. Keďže boli tie peniaze, tak sa zhodli, že by to bolo rozumné riešenie. Na kúpu počítača boli použité jeho finančné prostriedky, čo dostal spätne vyplatený invalidný dôchodok. Peniaze uschoval u mamy, taká bola dohoda, že ich bude mať ona na účte, lebo by ich prepil v tej dobe. Pri kúpe počítača bol v predajni on, jeho mama a 9-ročný brat. S predajcom pánom S. konzultoval čo všetko bude počítač obsahovať. Na otázku, keď prišli tieto peniaze z invalidného dôchodku, či ich dal nejakým spôsobom obžalovanému a matke do BSM odpovedal, nie, to bolo čisto mame, vzájomná dohoda jeho a mamy. Nemal prečo dávať tieto peniaze obžalovanému. Počítač používal výhradne on a nikto iný. Počítač mal zaheslovaný aj kvôli tomu, že tam mal prácu a portfólio ako grafik. Heslo neposkytol nikomu. Počítač bol umiestnený v byte v Banskej Štiavnici v jeho detskej izbe. Boli tam aj USB-éčka, ktoré zmizli tiež, grafický tablet a veľa vecí k tomu. Na otázku kedy zistili, že bol odcudzený počítač odpovedal, že to bolo v období, keď boli preč s mamou v

Košiciach, kam ušli, aby ho obž. zase nezbil. Keď si potom prišli do bytu po veci, vtedy zistil, že tam nemá počítač. Zobralo ho to strašne psychicky. V počítači mal aj prácu - zákazky, čo robil a prišiel aj o možnosť pracovať, pretože fyzicky robiť nemôže. Na kúpu ďalších komponentov k počítaču mu prispel jeho otec čiastkou 300,-Eur. Kúpil si záložný zdroj, čo je vlastne prepäťová ochrana, ktorý stál asi 185,-Eur a zo zvyšných peňazí myš, klávesnicu, svietiaci ventilátor. Jeho otec vedel, že si kúpil počítač, aj to, že to bolo z jeho peňazí z invalidného dôchodku. Bavili sa spolu o tom. Otec na neho stále platí výživné 150,-Eur mesačne. Na otázku, keď zistili, že počítač sa tam nenachádza, či žiadali obžalovaného, aby im ho vydal odpovedal, áno, žiadal niekoľkokrát. K tomu môže ešte povedať, že keď bol súd, čo ho obžalovaný zbil, tak mu na chodbe súdu povedal, že podľa toho ako on s jeho mamou vypovie, že potom sa dohodneme na tom či mu dovezie počítač. Má pocit akoby ho tým obžalovaný vydieral. A boli aj konverzácie na Facebooku. Vyslovene mu obž. povedal, že mu ho dovezie podľa toho ako skončí výpoveď jeho a mamy na tom súde. Na otázku žalovaného, keď sa kúpil počítač, či vedel že ho má niekomu splácať, svedok odpovedal, že to bolo takým štýlom spravené, že obž. B. stále vyskakoval do nich za ten počítač, tak aby bol kľud doma, tak sa povedalo, že dobre splácať. Vkuse boli bitky, vkuse niečo, vkuse sa navážal. To bolo len tak okrajovo, aby bol ticho, lebo sa to už nedalo. Na otázku, že aj zápisníci na polícii minimálne 4 krát uviedol, že počítač spláca, teda komu ho splácal a prečo, odpovedal, že to nebolo splácanie doslova. To tak povedal, ale to bolo, že mama dáva peniaze, vracia v podstate. Dával mama peniaze pravidelne, ale to nebolo žiadne splácanie. Boli peniaze, ktoré mu vyplatili, kúpil sa počítač a niečo mu požičala mama z peňazí, ktoré jej vyplatil jeho otec. Na otázku obžalovaného či mohol na počítači pracovať aj po odchode dňa 1.6.2019, či mu to niekedy navrhoval, odpovedal, že niečo mu vravel, ale nie že môže pracovať. Už si nepamätá presne ako to bolo, ale nechcel mu ho vrátiť. Na otázku obž. či môže svedok potvrdiť že mu navrhol, aby pracoval u neho doma na tom počítači bez toho aby mu ho dovolil odnieť odpovedal, áno, ale jasné, že nemohol prísť, lebo mal, aj má zdravotné problémy. A raz, keď prišiel z Košíc a bol Banskej Štiavnici, tak ten počítač tam nebol. Na otázku obžalovaného, či sa stalo že by si on sám osobne prišiel pre ten zdroj, že by si vyslovene pýtal zdroj a on mu ho odmietol dať odpovedal, že nie, ale v byte nebol, keď si prišiel po počítač. A načo by mu bol zdroj, keď nemal financie na nový počítač. Svedok Q. A., otec pošk. Q. A. potvrdil, že poskytol synovi sumu 300,-Eur, ktorými mu prispel na zdroj a príslušenstvo k počítaču. Čo sa týka peňazí, za ktoré si mal kúpiť počítač, ani aká bola celková cena počítača si už nepamätá. Q. spomínal kúpenie počítača, hovoril tak, že počítač je kúpený, isto nie, že je požičaný alebo niečo také. Syn sa ho spýtal, či by mu prispel, tak mu prispel. Či boli synovi vyplatené späťne nejaké prostriedky zo Sociálnej poisťovne a za tieto si mal kúpiť počítač si nepamätá. Keby mu to aj syn povedal, tak by si to nepamätal. Bývalá manželka mu oznámila, že syn má dostať nejaké peniaze. To mala ona na starosti, on také veci neriešil. Je pravda, že dal nejaké peniaze bývalej manželke predtým za vysporiadanie. Svedok V. T. S. vypovedal, že B. A. a Q. A. pozná ako zákazníkov, nakoľko nakupovali u neho v predajni už viackrát. Aj počítač boli kupovať oni dvaja. Potom nejaké príslušenstvo sa dokupovalo dodatočne. Details ohľadne nákupu si nepamätá. Oni niekedy skôr u neho kupovali aj notebook a platilo sa to vtedy z nejakého príspevku z úradu práce. Na otázku z koho iniciatívy bol vystavený dodací list odpovedal, že si nepamätá, ale dodací list sa robí z toho dôvodu, že sú tam rozpísané komponenty počítačovej zostavy. Na bločku je uvedená len počítačová zostava, takže z toho nie je jasný vnútorný obsah. Dodací list je bežná súčasť skladanej počítačovej zostavy aj kvôli reklamáci. Niekedy tam je uvedené meno, niekedy nie. Ak oni chceli, tak ho uviedol. Na dodací list píše koncového zákazníka. Svedok po nahliadnutí do spisu potvrdil, že sa jedná o pokladničný doklad a dodací list, ktoré sa nachádzajú v spise na č.l. 9-10. Na základe vykonaných dôkazov mal súd bez pochybností preukázané, že vlastníkom počítačovej zostavy bol poškodený Q. A., ktorý túto nadobudol kúpou v predajni H-service, V. T. S., K. 9, A. M., o čom svedčí aj pokladničný doklad zo dňa 19.3.2018 na sumu 1.195,-Eur s DPH a dodací list vystavený predávajúcim zo dňa 19.3.2018, ktoré doklady sa nachádzajú na č.l. 9 - 10 spisu. PC zostava pozostávala zo základnej dosky MSI B250M, procesora Intel i3-7350K, 3 ks pamäť RAM 4GB DDR4 Kingston, hard disk 1TBWD10EZEX Blue 64 Mg, grafická karta MSI GTX 1050 Ti 4 GT OC, 1 ks zdroj EVOLVEO 550W ATX tichý, 1 ks dvd mechanika LITE - On iHAS122, monitora HP 27, ks Windows 7 64 bit SK, skrinky EVOLVEO RAY4. Okrem samotnej PC zostavy svedkovia potvrdili, že poškodený si kúpil aj záložný zdroj k počítaču v hodnote 186,80,-Eur a potom ešte príslušenstvo ako ventilátor, USB, klávesnicu a myš, v celkovej hodnote do cca 300,-Eur. Poškodený na kúpu uvedených vecí použil vlastné peňažné prostriedky, a to príjem z invalidného dôchodku, ktorý mu bol priznaný Sociálnou poisťovňou v januári 2018, a to späťne od 29.4.2017. Dňa 10.1.2018 mu bol vyplatený v sume 1.969,78,-Eur. Poškodený ďalej potvrdil, že peňažné prostriedky boli uložené na účet jeho matky B. A., s čím on súhlasil, nakoľko nemal účet a priznal, že peniaze by minul na alkohol, lebo v tom čase mal problémy. Potom sa rozhodli peniaze investovať do kúpy počítača, pretože ho potreboval na maturitu a chcel na ňom aj pracovať ako grafik. Na kúpu použili

tieto peniaze z invalidného dôchodku a na príslušenstvo mu ešte jeho otec Q. A. poskytol sumu 300,- Eur. Tieto skutočnosti rovnako potvrdila matka poškodeného B. A., v tom čase obžalovaného manželka. Manželstvo bolo rozvedené tunajším súdom rozsudkom č.k. 24P/18/2019-477 zo dňa 12. februára 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.3.2021. Potvrdenia o vložení a výberoch peňažných prostriedkov z účtu B. A., v tom čase B., vedeného v Poštovej banke, a.s. sa nachádzajú na č.l. 116 -119 spisu. Obaja svedkovia celkom jednoznačne vyvrátili tvrdenia obžalovaného, že peniaze z invalidného dôchodku boli použité na započítanie alebo priamo zaplatenie nákladov obžalovaného a jeho vtedajšej manželky na Q. A. z predchádzajúceho obdobia resp., že tieto peniaze boli nejakým spôsobom prevedené do BSM a na kúpu počítača boli použité prostriedky patriace do BSM. Takáto konštrukcia obžalovaného je úplne absurdná, keďže ide o príjem poškodeného z jemu priznanej dôchodkovej dávky a tento príjem nemá žiadnu spojitosť s BSM obžalovaného a jeho vtedajšej manželky - poškodeného matky B. A.. Q. sa výlučne o príjem Q. A., ktorý bol oprávnený použiť ho podľa vlastného uváženia, pričom v tom čase ešte nebola súdom obmedzená jeho spôsobilosť na právne úkony a mohol s týmito prostriedkami nakladať sám. To, že peniaze boli vložené ihneď po vyplatení na účet jeho matky B. B., pretože poškodený nemal účet v banke a hotovosť si nechcel ponechať pri sebe, neznamená, že sa stali jej majetkom alebo súčasťou BSM. Ak je obžalovaný presvedčený, že Q. A. mal nejakým spôsobom prispievať na náklady spojené so živobytím, bývaním, vedením spoločnej domácnosti či inými výdavkami, môže na neho podať žalobu v rámci civilného sporového procesu. Argumentácia, že poškodený sa v zápisniciach o výsluchu vyjadroval, že si počítač spláca, sú celkom vytrhnuté z kontextu. Sám poškodený pred súdom vypovedal (rovnako ako jeho matka), že obž. B. stále vyskakoval do nich za tento počítač, tak aby bol kľud doma, povedalo sa, že dobre bude splácať. Nebolo to však splácanie doslova, ale že matke dával peniaze z invalidného dôchodku a dáva i v súčasnosti. Nemal však prečo dávať peniaze obžalovanému. Pokiaľ sa ďalej obžalovaný snažil otázkami na svedkov navodiť dojem, že predmetný počítač s príslušenstvom neodcudzil, vyzýval poškodeného, že si ho môže prevziať alebo na ňom v byte pracovať, čo tento odmietol, súd uvádza, že trestný čin krádeže je dokonaný, keď si páchatel cudziu vec prisvojí, teda ju trvalo odníme z dispozície jej vlastníka, k čomu jednoznačne došlo v období medzi 1.6.2019, kedy poškodený s matkou odišli zo spol. domácnosti v byte na Ul. L. B. XXXX/XX, A. M. a dňom 2.7.2019, kedy sa vrátili do bytu po svojej veci, avšak počítač s príslušenstvom tam už nenašli. Obžalovaný napriek tomu, že trestné oznámenie bolo podané ešte v októbri 2019, doposiaľ poškodenému odcudzené veci nevrátil, hoci tak mohol urobiť kedykoľvek v priebehu prípravného konania alebo aj v konaní pred súdom. Obžalovaný pritom tvrdí, že veci má stále uschované v uvedenom byte, ktorý je však jeho výlučným vlastníctvom. S manželkou B. A. už boli právoplatne rozvedení, takže je výlučne na jeho vôli ako vlastníka bytu, či poškodenému príp. jeho matke umožní prístup do tohto bytu a prevzatie vecí, ak sa tam skutočne nachádzajú alebo im to neumožní. Súd dodáva, že na hlavnom pojednávaní zisťoval aj možnosť zmieru medzi obžalovaným a poškodeným, pričom poškodený v prípade náhrady škody so zmiernom súhlasil, no obžalovaný takúto možnosť výslovne odmietol. Keďže súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil žalovaného činu, uznal ho za vinného v zmysle podanej obžaloby. Pokiaľ obžalovaný ďalej navrhoval vykonať pred súdom ako dôkaz nahrávky telefonických hovorov B. A. (predtým B.), ktoré mal doložiť do spisu v prípravnom konaní, súd tento návrh odmietol, pretože takto obstarané dôkazy považuje za nezákonné. V prvom rade je potrebné poukázať, že do dňa hlavného pojednávania súdu neboli predložené uvádzané nahrávky resp. dátové nosiče s nahrávkami a tieto nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu ako tvrdí obžalovaný. Súd ďalej zdôrazňuje, že v zmysle § 119 ods. 2 Tr. poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu. Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Z výpovede svedkyne B. A., rozsudku o rozvedení manželstva č.k. 24P/18/2019-477 a skutočností známych súdu z vlastnej rozhodovacej činnosti (napr. právoplatne skončené konanie sp. zn. 26P/70/2019) vyplýva, že obžalovaný počas trvania manželstva a spolužitia v domácnosti si vyhotovoval prostredníctvom mobilného telefónu rôzne zvukové záznamy a nahrávky svojej manželky. Obžalovaný je navyše trestne stíhaný za prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, kde je poškodenou práve B. A. (B.) a vo veci bola dňa 15.4.2021 podaná obžaloba na tunajšom súde, vedená pod sp. zn. 4T/30/2021. Cielené vyhotovovanie zvukových, obrazových a podobných záznamov, bez súhlasu alebo proti vôli oprávnenej osoby považuje súd za absolútne neprijateľné a rozporné so zákonom, či už sa jedná o Trestný poriadok, Občiansky zákonník, zákon č. 166/2003 Z.z. v platnom znení, či ďalšie právne predpisy. Navyše na rozdiel od procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa § 114, § 115 Tr. poriadku, sú v prípade záznamov vyhotovených súkromnou osobou len ťažko preveriteľné okolnosti, za ktorých bol takýto záznam obstaraný, či už ide o

miesto, čas, autenticnosť záznamu, totožnosť osôb a podobne. Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zákona, v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna funkcia, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy. Pokiaľ ide o osobu páchatela, súd mal preukázané, že obž. V. W. B. podľa aktuálneho odpisu registra trestov nemá žiaden záznam. Súd u obžalovaného prihliadal na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, že pred spáchaním činu viedol riadny život, naproti tomu nezistil žiadne príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona. Súd po vyhodnotení doterajšieho života, možností nápravy páchatela, ako aj okolností prípadu, uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 mesiace, pričom výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody súd považoval za primeraný a dostatočný na naplnenie prevýchovného i represívneho účelu trestu. Obžalovaný je povinný viesť v skúšobnej dobe riadny život a nedopúšťať sa žiadneho úmyselného protiprávneho konania, v opačnom prípade súd môže podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona nariadiť výkon trestu odňatia slobody v príslušnom ústave na výkon trestu. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, ktorý nárok si uplatnil pošk. Q. A. v prípravnom konaní prostredníctvom svojej zákonnej zástupkyne riadne a včas v súlade s § 46 ods. 3 Tr. poriadku. Výška škody, ktorá spočíva v hodnote odcudzených vecí v čase spáchania činu bola stanovená odborným vyjadrením znaleckej organizácie JHS, s.r.o., vypracovaného pod č. 23/2020 (nachádzajúce sa na č.l. 110 - 113 spisu), a to v sume 885,48,-Eur. Nakoľko zo strany poškodeného bol uplatnený nárok vo vyššej sume 1.195,-Eur, súd ho so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Žiari nad Hronom do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.